

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ívamáli?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
socialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meir kostnað fyri lýsaran.

Ansingarspurningurin í Havn:

Børn eru minst — mett í virði

— tá tað snýr seg um at gera samfelags-
iløgur, sigur Tórfinn Smith, býráðslimur, í
samrøðu um ansingarspurningin í Havn
og álitið, sum býráðið legði fram herfyri.

Hvussu fáa foreldur samanumtikið gerandis-
dagin at ganga, um bæði
arbeiða úti, tí so torført er
at fáa børnini ansað? —
Hetta eru bert nakrir av

teimum spurningum, sum
eru ffordir fram í sein-
astuni.

Socialurin hevur havt
samrøðu við Tórfinn
Smith, býráðslim og biðið

hann um viðmerkingar til
álitið um ansing, sum bý-
ráðið herfyri legði fram.

— Heldur tú, at foreldur
hava ein veruliga mugu-
leika at velja úti ella

Tórfinn Smith, býráðslimur: — Nei, tað er ikki vónleyst at arbeiða sum býráðspolitiskari, men í andstöðu er tað avmarkað, hvat ein fær fram. Haraftur-
imóti er tað positivt hent, at uppskot míni, sum vórðu skúgvad av borðinum
uttan viðmerking, nú koma fram aftur sum uppskot hjá meirlutanum.

heimaarbeiði?

— Nakar veruligur val-
møguleiki kann ikki sigast
at vera til staðar. Stórsti
vansin fyri familjur við
børnum er tann, at tey
skulu gjalda so nógv fyri
at fáa fótin undir egið
borð, ella fyri at fáa tak
yvir høvðið.

Tað er samfelagið í
sjálvum sær, sum hevur
kroyst fólk út í trupul-
leikar, sum tey ikki hava
umstøður at velja, hvar ar-
beidsorkan skal leggjast
— úti ella heima.

Hvi hevur býráðið ikki
skipað fyri iløgum til an-
singarstovnar, tá myndug-
leikarnir í fleiri ár hava
vitað, at tørvurin er so
stórur?

— Tað er heilt einfalt.
Børnini eru so lágt mett í
virði — í mun til aðrar
iløgur, sum kommunan
ger.

Er tað ikki ein rættur at
børnini verða tryggjað,
meðan foreldrin arbeiða?

— Sjálvsagt hevði tað
verið rættast, um børnini í
samfelag okkara vóru
tryggjað, men tað er ikki
veruleiki kortini.

Tað er ein sannroynd, at
ansingartørvurin hevur
verið í Havn í mong ár,
men nú er trystið frá for-
eldrunum so stórt, tí tey
ikkvi vita sær sini livandi
ráð.

At enda hevur býráðið
so ásanáð, at okkurt má
gerast. — Hetta «okkurt»
er bara at harmast um, tí
teir hava havt góðar
stundir at finna eina skil-
góða loysn, sum kundi
nýtast.

Úrslitið er eitt álít, sum
er so fjølaskligt, at tað
neyvan kann takast fyri
fult!

Hvat fært tú burtúr á-
litinum?

— Tað er ikki so lætt at
samanfata — men í hesum
verða børn nevnd — frá
nýføðingum til 14 ára
aldur — hvørt um annað!

Her verður tosað um al-
ternativar loysnir í an-
singarspurninginum í mun
til vanligu skipanina, sum
vit kenna.

— Eitt nú «okkurt» um
at lata børnini spæla í
Meinigheitskjallaranum
ella í Badmintonhøllini.

— Eg havi als einki
imóti at børn sleppa at
spæla — heldur ikki um
tað fer fram í Meinigheits-
kjallaranum ella Badmin-
tonhøllini, men eg sakni
uppskot í álitinum um,

hvussu nógv børn skulu
spæla hvar og hvør skal
ansa teimum, eins og hvat
tey skulu spæla við.

— Tað havi eg nógv imóti!

— Uman bert er um at
«tjokka» børn inn og lata
tilvildarlig fólk ansa teim-
um, so er als einki vunnið.

— Eftir hesum skilt, at
stöðan verður eins ótrygg
fyri børn og foreldur, sum
higartil. Eg sakni eisini tøl
fyri, hvat tað fer at kosta
foreldrunum eins og hvør
upphæddin verður fyri
kommununa.

— Tað stendur heldur
einki um í álitinum.

Hvussu ber tað til at
eitt framkomið samfelag
sum okkara, ið tryggjar
fólk í arbeiði, á gøtuni, fyri
eldibrandi o.s.fr. ikki
nýtir fíggjarliga orku at
tryggja børnini. Er fram-
komna samfelagið í sjálv-
um sær gjørt ómenniskj-
ansligt?

— Hvussu børnini verða
prioriterað í samfelagnum,
sæst einamest á fíggjarlóg
býráðsins. Har fara milli-
ónir til umvæling av
vegum, asfalt o.s.fr., sum
ger, at fólk kunnu koyra
trygt í bilum. Á henda
hátt tryggja vit verðslig
virði, sum geva fólk
kenslu av, at tey fáa nakað
fyri skattapeningin.

— Hyggur tú haraftur-
imóti eftir, hvussu nógvur
peningur verður avsettur
til ansingarstovnar o.a.,
sum hevur við børn okk-
ara at gera, so er upp-
hæddin so litil, at hon
neyvan sæst aftur.

— Tað er helst ongin
loyna, at umsorgan í nú-
tíðarsamfelagnum er í
øvigum lutfalli til fíggjar-
ligu framgongdina. Hetta
førir ofta til ómenniskj-
ansligar umstøður fyri
fólk.

Er tað «moralskt for-
svarligt», at so framkomið
samfelag sum okkara ger
smábørn til «lyklabørn»?

— Eg vil helst ikki
hoyra hatta orðið, tí tað
hoyrir ikki heima hjá okk-
um. Um vit høvdu nóg
nógvar og tryggjar ansing-
arstovnar, var tað ikki
neyðugt.

Hvat vilt tú sum bý-
ráðslimur gera, til tess at
«lyklabørn» ikki verða í
Havn?

— Tað skal eg so væl
siga sær. Eg havi arbeitt
við hesum málinum, áð-
renn hetta álitið kom.

Í januar mánaða legði
eg eitt fullfíggjað uppskot
fram í býráðnum, sum ná-
greiniliga vísti á, hvussu
ansingarspurningurin
kundi loysast.

— Fólk á Ternuryggi
høvdu vent sær til min um
at virka fyri at fáa ein
skúla til tey smæstu børn-
ini har.

— Eg fór undir at kanna
málið og kom til tað úrslit,
at tað hevði verið gagn-
ligt, um kommunan fór
undir at byggja tveir smá-
ar skúlar, — ein á Ternu-
ryggi og ein uttarlaga á
Landavegnum.

Uppskotið fevndi um, at
tað í tilknýti til hesar
skúlar skuldi verða vøgg-
stova/barnagarður og fri-
tíðarheim.

Stovnarir skuldu
nýtast sum býarpartshús,
har eisini ungdomsvirkir
kundi verða — eins og
eldri fólk kundu nýta
stovnin til samkomur. —
Stutt sagt, slíkur stovnur
kundi nýtast sum mið-
depil fyri ein býarpart.

Hvussu varð uppskotið
móttikið í býráðnum?

— Tað fekk eina syrgi-
liga lagnu, tí tað varð
kveistrað av borðinum,
uttan viðmerkingar.

Er tað so ikki vónleyst
at arbeiða sum býráðspol-
itikari?

— Nei, tað er tað kortini
ikkvi. Sum limur í andstöðu
er tað avmarkað, hvat ein
fær gjøgnumført, men eg
kenni tað sum mína
skyldu at viðgera mál,
sum vit søgdu veljarunum
aðrenn valið, at vit vildu
fremja. Tað ætli eg mær
framhaldandi at virka
fyri.

— Vónleyst, nei. Tibetur
eru eisini positivar síður í
býráðsarbeiðnum, hóast
tað kanska ikki er so sjón-
ligt fyri almenninginum.

Nevn okkurt dømi?

— Eitt nú uppskot mitt
um bygging av smærri
skúlum. Nú er uppskotið
komið fram aftur í ljós-
mála, í samband við tjakið
um ansingarspurningin. Í
hesum umfari er tað bert
Fólkaflokkurin, Sam-
bandsflokkurin og Sjálv-
stýrisflokkurin, sum
hevur gjørt tað til sitt
mál.

Annað dømi er lækna-
húsin við Suðuroyar-
vegin. Uppskot varð lagt
fram um at selja lækna-
húsin. Eg fordi fram, at
húsið istaðin kundi nýtast
til fritíðarheim, og meir-
lutin samdist tá um, at
húsið kortini ikki skuldi
seljast. Nú hevur meir-
lutin viðgengið, at tað var
skeivt at selja lækna-
húsin og hevur samtykt, at
nýta tað til fritíðarheim.

— Tá tað snýr seg um
at fáa mál fram í slíkum
arbeiði, er tað líka mikið,
hvør tekur sær æruna fyri
at tey verða framd. Málið í
sjálvum sær hevur b er
týðning.

— So heilt vónleyst er
tað ikki at virka sum bý-
ráðspolitiskari, sigur Tór-
finn smith at enda.

Dagny